

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 112/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v B. B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu vo Zvolene vo veci vedenej pod sp. zn. 2 T 10/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2004 doručená sťažnosť M. K., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej tvrdí, že v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 2 T 10/03 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažnosť v predloženej podobe nemala predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preto ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 24. februára 2004 na jej doplnenie o požadované náležitosti v lehote 10 dní od doručenia výzvy. V poučení výzvy ústavný súd uviedol, že pokiaľ jeho sťažnosť nebude v určenej lehote doplnená o požadované náležitosti, ústavný súd vyvodí z toho zákonné dôsledky.

Keďže sťažovateľ v určenej lehote svoju sťažnosť nedoplnil o požadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V spojitosti s povinným právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom treba pripomenúť, že sťažovateľ má právneho zástupcu na základe ustanovení Trestného poriadku o nutnej obhajobe (§ 36 a nasl.). Podľa § 8 ods. 2 prvej vety zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov obvinený má právo požiadať advokáta o právnu pomoc vo veci, ktorá nesúvisí s trestnou vecou, pre ktorú je vo väzbe. Tomuto právu obvineného zodpovedá aj povinnosť advokáta poskytnúť požadovanú právnu pomoc, najmä ak v konaní pred ústavným súdom sa podľa sťažovateľa mala uplatniť ochrana ústavnosti v spojitosti s jeho trestnou vecou, v ktorej je nutná obhajoba [§ 20 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“)].

Sťažovateľ namietol, že jeho obhajca nemá záujem o riadne poskytnutie právnej pomoci. Podľa § 20 ods. 3 zákona o advokácii ak sa niekto nemôže poskytnutia právnych služieb podľa tohto zákona domôcť, je oprávnený požiadať komoru, aby mu ponúkla vhodného advokáta. Ak tomu nebránia dôvody uvedené v ustanovení § 21 citovaného zákona, advokát ponúknutý komorou je povinný poskytnúť právne služby za podmienok ňou určených.